

پرسش ۲۵۵: برخی احکام ازدواج دائم و موقت.

السؤال / ۲۵۵ : السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
أرجو إجابتكم مشكورين على:

- ١ - هل تعتبر الباكر ولية أمر نفسها في زواج المتعة إذا كانت معيلة لنفسها، عمرها 35 سنة، الأب متوفي، لا يوجد أخ أكبر منها.
- ٢ - هل سرية زواج المتعة تجعله باطلًا؟
- ٣ - هل يستلزم وجود شاهد على الزواج أم يتم بين طرفين العقد فقط.
- ٤ - ما هي حقوقها وما واجباتها.
- ٥ - هل عليها عدة بعد انقضاء المدة أو في حالة وفاة من تزوجت منه إثناء فترة العقد. لقد بحثت في موقعكم عن أحكام هذا الزواج لم أجده صالحة. أرجو إجابتكم بالسرعة الممكنة. أثابكم الله.

المرسل: Hadad

- سلام عليكم ورحمة الله وبركاته
- با کمال امتنان، چشم انتظار پاسختان در موارد زیر هستم:
- ١ - آیا زن باکره باید ولیش را از ازدواج موقت مطلع کند اگر بالغ باشد، 35 ساله باشد، پدرش فوت کرده باشد و برادر بزرگتری هم نداشته باشد؟
  - ٢ - آیا مخفی بودن ازدواج موقت، آن را باطل می کند؟
  - ٣ - آیا ازدواج نیاز به شهود دارد یا فقط توافق طرفین کفايت می کند؟
  - ٤ - حقوق زن و واجبات او چیست؟
  - ٥ - آیا بعد از پایان مدت، عُده دارد یا اگر شوهرش در دوران عقد فوت نماید، باید عُده نگه دارد؟ من در سایت شما احکام ازدواج را جستجو کدم ولی نیازم رفع نشد.
امیدوارم به سرعت پاسخ گویید. خداوند شما را پاداش دهد.

فرستنده: Hadad

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

ج ١: لـ**البالغة الرشيدة** (وهي من بلغت ١٨ عاماً لا من بلغت سن التكليف عاقلة فقط)، أن تزوج نفسها (ولا فرق بين الدائم والمنقطع)، وليس لوليها اعتراض، بكرأً كانت أو ثيبأً.

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم صل على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

جواب سوال ١: زن بالغ رشيد (کسی که به ۱۸ سال رسیده باشد و رسیدن به سن تکلیف به تنها ی دلیل بر کفایت نمی کند) می تواند خودش ازدواج کند (چه دائم باشد، چه موقت) و ولیش نمی تواند اعتراض نماید، چه باکره باشد و چه قبل از شوهر کرده باشد.

ج ٢: يشترط في عقد النكاح حضور شاهدين أو الإشهار (الإعلان)
فإن حضر شاهدان استحب الإشهار، وإن لم يحضر شاهدان وجب الإشهار قبل الدخول، وبدون شهادة يكون عقد النكاح متوقفاً على الإشهار ويرتكبان الحرام إن دخل بها من دونه، وتتكرّر المعصية مع تكرّر المواقعة حتى يتم الإشهار.

أما الولد فينسب كما في الشبهة.

ويكون الإشهاد بشاهدين. وأما الإشهار والإعلان فيكون بعد إيقاع العقد قبل الدخول، ويتحقق بما يسمى عرفاً إشهار وإعلان كالدعوة إلى وليمة العرس أو تعريف الناس بالوسيلة المتاحة.

جواب سوال ٢: در عقد ازدواج، حضور دو شاهد شرط است و یا آنکه ازدواج مشهور گردد (اعلان شود) و اگر دو شاهد حضور داشته باشند، مشهور کردن ازدواج، مستحب

است. اگر دو شاهد نبود، مشهور کردن ازدواج قبل از نزدیکی، واجب است. بدون شاهد، عقد ازدواج، متوقف بر مشهور شدن است و اگر بدون درنظر گرفتن این شرایط زن و مرد نزدیکی کنند، کار حرام مرتکب شده‌اند و اگر این کار تکرار شود، معصیت تکرا شده است تا موقعی که ازدواج، مشهور شود. اما فرزند، مانند موارد شبیهه، به پدر منسوب می‌شود.

شهادت به وسیله‌ی دو شاهد انجام می‌شود؛ مشهور کردن و اعلان ازدواج، بعد از بستن عقد و قبل از نزدیکی انجام می‌شود و به وسیله‌ی آنچه در عرف، اعلان و مشهور کردن نامیده می‌شود مثلاً دعوت به ولیمه‌ی عروسی یا شناساندن مردم به وسیله‌ای که رایج است، تحقق می‌یابد.

ج ۳: تمت الأجاية في ج ۲.

جواب سوال ۳: پاسخ کامل در جلد ۲ داده شده است.

ج ۴: لا يثبت بهذا العقد ميراث بين الزوجين، ولو شرعاً التوارث أو شرط أحدهما، يلزم عملاً بالشرط، ويجوز أن يشترط عليها الإتيان ليلاً أو نهاراً، ويجوز العزل للزوج ولا يقف على إذنها، ولا يقع بها طلاق وتبين بانقضائه المدة، ويقع لعan، ويقع بها ظهار وإيلاء ويحرم ترك وطئها أكثر من أربعة أشهر كالدائمة. وأيضاً لها نفقة.

جواب سوال ۴: با این نوع عقد، زن و شوهر ارثی از هم نمی‌برند ولی اگر هر دو یا یکی از آنها شرط کند که ارث ببرند، عمل به شرط لازم است. مرد می‌تواند شرط کند که صبح یا شب نزد همسرش بباید و می‌تواند از او عزل کند (منی را بیرون بریزد) و برای این عزل کردن، اجاره‌ی زن لازم نیست؛ طلاق در آن نیست و با پایان مدت، به پایان

می‌رسد. لعن کردن، ظهار و سرپرستی (ایلاع) در آن وجود دارد و ترک وطیء در آن بیش از چهار ماه، حرام است و همچنین نفقه نیز در آن برقرار می‌باشد.

ج ۵: وعدتها حیضتان، وتعتقد من الوفاة، ولو لم يدخل بها بأربعة أشهر و عشرة أيام إن كانت حائلاً، وبأبعد الأجلين إن كانت حاملاً.

أحمد الحسن

جواب سوال ۵: عُدهی آن، دو حیض است که باید از زمان وفات شمرده شود. حتی اگر دخول صورت نگرفته باشد چهار ماه و ده روز است اگر حاصل باشد؛ اگر حامله باشد از این دو مدت زمان، طولانی‌تر می‌باشد.

احمد الحسن

